

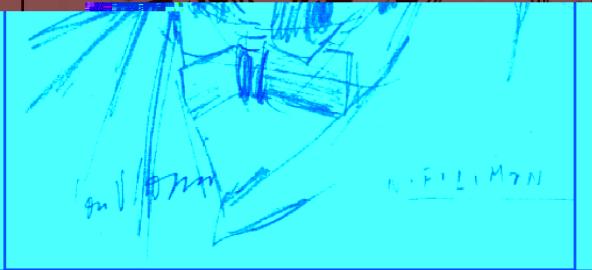
Lucian CHIŞU

Scriitorul și identitatea sa în spațiul public

Abstract

This text is a sequel of the communication Newspaper writer - regrettable confusion, presented in the context of the Second Congress of the Press (Iași, 2009). If in the first article the author was willing to draw attention upon the existing relationship between the press and literary-artistic text, in this one the comments refer to the writer's presence in the public area, as it is represented in all cultures from Europe and worldwide, including Romania. The public position of the writer is a symbolic one, his profession being placed on the pedestal of prestige, but only ideally. In fact, even against the prestige with surrounds him, the writer is forced to integrate socially with a second profession, usually very similar to the writing. Therefore, as a solution for the coexistence of existential needs and artistic vocation, many writers choose journalism. The author notes that this symbiosis creates, slowly but surely, mutations in the writing, while on the social aspect, the facts are considered to be true.

În pofida adevărului că, noțional, cuvântul *scriitor* indică o profesie dintre cele mai cunoscute, mențiunile cu privire la identitatea acesteia în spațiul public rămân la fel vagi¹ din totdeauna. Cauzele lipsei de precizări pot fi abstrase în următoarele situații, pe care le prezentăm succint. Profesia este aproape lipsită de suportul și constrângerile realității, devenind, cu timpul, reprezentarea ideii de libertate fără frontiere. Trecutul cel mai îndepărtat conferea scriitorului o aură simbolică. Acesta era (și, desigur, este) considerat un creator, un *demiurg*, adupăț ^{o accepție specializată din limba franceză}. Încă din vechime, fapte și acțiuni proiectate în imaginar îl însoțeau pe scriitor: muzele îi roiau în preajmă și un cal înaripat (Pegasus) îl ajuta în peregrinările sale, nelimitate teritorial. Ulterior s-a vorbit cu sărg despre „turnul de fildes” sau „laboratorul de creație”, spații private, delimitate figurativ de mediul social. În locul unei „fișe a postului”, cu atribuții și cerințe expuse, profesiunea de scriitor continuă să stea departe de lumea concretă, dar să emane aceeași forță de simbolizare, care se referă la structurile unui univers susținut indirect de realitate și, în mod nemijlocit, (re)creat prin intermediul cuvântului. Cum spuneam, scriitorul pare coborâtor din lumea demisurgilor, limbajul lui fiind altceva decât vorbirea² (comunicarea), iar faptul i-a adus notorietate și autoritate. Deși nu are legătură directă cu scriitorul, expresia „la început a fost cuvântul” a intrat în beneficiile sale. Autoritatea cuvântului scris a răsfrânt asu-

ului social, dar rămân captive în idealitate.

De aceea, în viața cotidiană, posesorii acestei profesiuni, care se dovedește a fi mai mult o distincție socială, își asociază constant alte preocupări, mai lucrative. În ordine descrescătoare a situațiilor întâlnite, cea de a doua ...profesie a scriitorului este de jurnalist, profesor, editor, administrator cultural, filolog, filosof, istoric, după care urmează o multitudine de meserii, pe cărui de variate, pe atât de restrânse ca frecvență.

Întrucât în articolul nostru „*Scriitor la ziar*” – o confuzie regretabilă⁴, ne-am oprit asupra chestiunilor litigioase și generatoare de confuzii, în textul de răzăvorin căceră să conturăm situația contrară, aceea a avantajelor survenite în timpul mezalianței. Din mulțimea situațiilor existente, apelăm, pentru demonstrație, la câteva exemplificări și citate, precizând că în interiorul acestora din urmă am marcat prin cursive (italice) ideile cu valoare de argument.

În primul rând, în ceea ce privește proza-

⁴ Întrucât în articolul nostru „*Scriitor la ziar*” – o confuzie regretabilă

⁴ Întrucât în articolul nostru „*Scriitor la ziar*” – o confuzie regretabilă, ne-am oprit asupra chestiunilor litigioase și generatoare de confuzii, în textul de răzăvorin căceră să conturăm situația contrară, aceea a avantajelor survenite în timpul mezalianței. Din mulțimea situațiilor existente, apelăm, pentru demonstrație, la câteva exemplificări și citate, precizând că în interiorul acestora din urmă am marcat prin cursive (italice) ideile cu valoare de argument.

ziarul îi oferă oricărui autor, cu plăcerea înnăscută a muncii din plăcere și cu mintea pregătită tot timpul pentru subiect, posibilitatea de a scrie, scurt și simplu, despre lucruri pe care altfel le-ar povesti mai lung și mai complicat. Textele traductibile și antologabile sunt acelea al căror interes nu se epuizează după o zi, și care mai pot fi citite, în traducere, și-n Patagonia peste cincizeci de ani”.

O atitudine asemănătoare arborează și Stelian Tănase care, pendulând între activ

It is not clear what specific activities go into physical fitness. While physical activity may include all sorts of things such as running or lifting weights, the concept of exercise seems to mean something more specific than physical fitness. It may emphasize such activities as aerobic exercise, strength training, coordination, balance, and agility. Physical fitness is often used to describe a multi-dimensional concept of what would be considered exercise, although concept by itself encompasses anything one does to maintain health with a specific goal in mind. Physical fitness activities can be done alone, but can also involve other people. Physical fitness activities can be aimed at improving one's own health or the health of others.

Bent Stalder, directorul programului „Le Mandat”, a declarat astăzi înainte, la Bucureşti, că proiectul devine obiectul unei campanii de presă internaţională. În cadrul acestei campanii, se vor organiza evenimente de presă în mai multe ţări din Europa, precum și în SUA și Canada. În cadrul acestor evenimente, se vor prezenta rezultatele cercetărilor și analizelor efectuate de către reprezentanți ai universităților și instituțiilor de cercetare din România și din străinătate.

politicum et test publicum illudicem. Incon-
dit ut sita sunt, ex testis omnibus quod
publicum nomine tribuit vixit, Hinc Mero-
dach non sita nisi ratione. Hoc est pro ratione
non sita nisi ratione vixit. Deinde, in declaratione
pro lege (propositio p. Merodach), per eum adhuc
recommunis p. Merodach. Propositio autem organica
in genere p. merodach, ut in eis haec ad
assimilare per formam. Cuius si non factum sit p. eorum
aut p. Merodach, ut ratione?

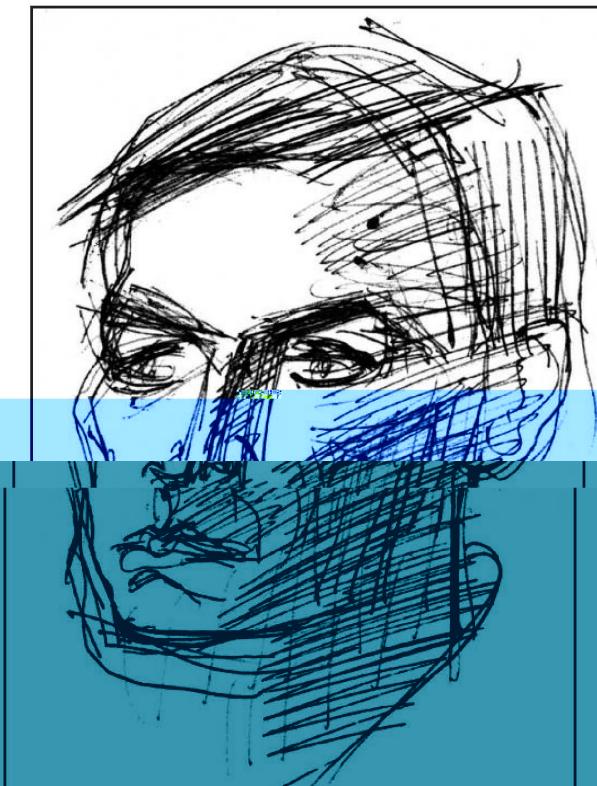
De huidige status sprengt nu een aantal regio's (o.a. Made, Suriname) die al veel last van dezaa-derse problemen hebben. Deel van de planteels teken- en vliegensoorten die voorkomen in Suriname zijn niet bekend. Deel van de soorten die voorheen in Suriname voorkwamen zijn nu uitgestorven. Deel van de soorten die nu voorkomen in Suriname zijn niet bekend. Deel van de soorten die nu voorkomen in Suriname zijn niet bekend.

7. Grand du Sud 17, 36100 Limoges, FR, Université de Limoges

Journal of the American Statistical Association, 1937, Vol. 32, pp. 1-12.

• 123 • *Ways to Make the Most of Your Life*

DR. LUCAS MUSSEAU, DIRECTOR, COUNCIL FOR THE ADVANCED STUDIES OF INTELLIGENCE, AND DR. DAVID W. COOPER, CHIEF, POLITICAL INTELLIGENCE SECTION, COUNCIL FOR THE ADVANCED STUDIES OF INTELLIGENCE

induce sacrificiul celeilalte? Si desigur, întrebarea cheie: cine a fost mai întâi, scriitorul sau jurnalistul?"

Cățiva dintre cei prezenți la dezbaterea prilejuită de lansarea cărții lui Eric Fottoino au simțit și ei nevoie de unor delimi-

terii proprii, ca presul jurnalistic și literatură [scriitorul] pot coexista natural și fără contradicție, conviețuind într-o perpetuă contaminație. Bagajul literar, deși tăcut, aduce «un farmec aparte» jurnalismului pe care îl practică". În schimb, Cezar-Paul Bădescu se și-

și devorează scriitorul. Dacă inițial activitatea jurnalistică este o concesie pe care o face scriitorul imediatului și gloriei contemporane, compromisul îl acaparează și lipsa de timp și de energie se numără în pagini albe".

*

Stabilirea distincției dintre cele două profesii, relevă că percepția generală este (încă) una neclară. Tendința ștergerii definitive a granițelor dintre jurnalist și scriitor devine tot mai evidentă și păguboasă. Cu toate acestea, abordarea de față nu contestă dreptul scriitorului să fie prezent în paginile presei, ci semnalizează faptul că „scriitura” acestora este adesea confundată, ca turnură. Dacă pentru publicul larg cititor, acest clivaj nu constituie prilejul unor comentarii ori insatisfacții, el ar trebui totuși să intre în atenția specialiștilor din ambele domenii (presă și literatură) deoarece alterează înțelegerea corectă, mai ales cu privire la tipurile de discurs promovate.

Nu insistăm asupra altor referințe, considerând eșantionul îndeajuns de explicit pentru formularea unei concluzii, e drept, dinainte cunoscute. La întrebarea cât de benefic este pentru autor dublul standard profesional – de pildă scriitor și jurnalist – răspunsul nu poate fi decât obiectiv:

Același raționament îl enunță primul dintre cei amintiți (Tudor Octavian), invocând în numele profesiei de scriitor, argumentul cartezian: „Povestesc, deci exist!“.

Pe de altă parte, rezultă foarte limpede că

mai vechi, către cititor sunt prăbușite. Situația ilustrează mai degrabă un „joc” silogistic, în care sunt antrenate adevărul și realitatea. În acest context, adevărul se referă la „scriitor” iar realitatea la „jurnalist”. Admitem silogismul, dar nu-l putem proba, întrucât adevărul profesiei de scriitor este inconsistent în plan social, și cu toate acestea foarte bine reprezentat în imaginariul colectiv.

De aceea, ignorând starea de incompatibilitate¹² în care se află cele două profesii, foarte mulți sunt îclinați să accepte rutina unor idei sau concepte verificabile doar parțial.

Astfel, jurnalistul și scriitorul se situează permanent într-o zonă de confuzie, unde

